

OGLAŠAJTE V
NAJBOLJŠEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU

Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER

Commercial Printing of
All Kinds

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY (SREDA), APRIL 29, 1953

ŠTEVILKA (NUMBER) 84

Novi grobovi

GERTRUDE GARBAS

Po daljši bolezni je preminila na svojem domu na 5612 Linwood Ave. dobro poznana Gertrude Garbas, rojena Oman, po domače Omanova Jerca, stara 67 let. Doma je bila iz Device Marije v Polju pri Ljubljani, kjer zapuša sestro Marijo Debar in brata Vinko Oman. V Ameriki se je nahajala 48 let. S soprogom sta vodila delikatesno trgovino v okolici Lexington in Linwood Ave. od leta 1918 do leta 1948. Bila je članica društva Lunder-Adamič, št. 28 SNPJ.

Tukaj zapuša soproga Antona, doma iz Šmarja pri Ljubljani, sina Anthony, ki je poznani zobozdravnik v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., hčer Mrs. Gertrude Gevaras, ki vodi Jean's Museum na E. 9 St., šest vnukov, brata Leopolda v Argentini, in več sorodnikov. Sin Fred je umrl leta 1947. Pogreb se vrši v petek zjutraj ob 8.15 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida ob 9. uri in nato na pokopališče Calvary.

GEORGE KRIZETIČ

Po kratki bolezni je preminil George Krizetič, star 85 let, stanujoč na 392 E. 161 St. Bil je vdovec. Soproga Frances je umrla leta 1923. Doma je bil iz Samobora na Hrvaškem, odkoder je prišel v Ameriko pred 51 leti. Zadnja tri leta je bil v pokopu.

Tukaj zapuša pet otrok: Mrs. Antoinette Hribar, Mrs. Mary Volpe, Mrs. Frances Ryan, Mrs. Julia Gargin in Mrs. Dorothy Laurich, 7 vnukov, 12 pravnukov in veliko sorodnikov. Sin Martin je umrl pred dvema leti. Pogreb se vrši v petek zjutraj ob 8.45 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 48 E. 152 St., v cerkev Marije Vnebovzete ob 9.30 uri in nato na pokopališče Calvary.

Med Egiptom in Londonom

CAIRO, Egipt, 28. aprila — Med egiptsko vlado in med zakoniki Velike Britanije so se danes začela pogajanja, kako končati britansko zasedbo vzdolž Sueskega kanala in kako umakniti britanske čete iz te zone. Obe delegaciji sta se sestali že večkrat, vendar je bil ta sestanek informativnega značaja. Če bo prišlo do sporazuma tudi v tem vprašanju in ker se je dogajal začasni sporazum med vladama glede pokrajine Sudan, potem je pričakovati, da bo britansko-egiptska napetost kmalu končno prenehala.

Slej ko prej ostane odprto vprašanje, komu bo pripadala zaščita Sueskega kanala. Ali Egiptu ali državi Srednjega vzhoda, ki se snuje, ali pa državi, ki so zainteresirane na tem prekopu, poveda z ameriško sodeluželbo. Egiptska vlada stoji tudi pri sedanjih pogajanjih na stališču, da morajo Angleži brezpogojno zapustiti kanal Suez.

NENAVADNA PROPAGANDNA PONUDBA GENERALA CLARKA

WASHINGTON, 28. aprila—Nova propaganda generala Clarka, ki je ponudil komunističnim pilotom \$50,000 za vsako komunistično letalo, ki ga izročijo zaveznikom, pilotu samemu pa še, in sicer prvemu, ki bo z letalom pripeljal k zaveznikom, nadaljnjih \$50,000, je bila v Pentagonu — v ameriškem vojaškem poveljstvu sprejeta z deljenimi mnenji. Vsekakor je general postopal na lastno odgovornost.

Pentagon misli, da s finančne strani ne bi bilo ugovora, ker obljubljena nagrada itak ne dosega vrednosti pripeljanega lovškega letala. Ceno takega lovškega letala, o katerem se stalno trdi, da je bilo zgrajeno v ruskih tovarnah, se giblje med \$200,000 in \$300,000.

Namen generala Clarka je ta, da bi med komunističnim letalstvom zrušil moralno. Kaj ga je nagnilo k temu koraku, Pentagon ne izjavlja. Radi zanimivosti koraka generala Clarka, ki je prvi v zgodovini korejske vojne, navajamo naslednje zanimivosti.

Ponudba je bila prenešana radijskim potom v ruskem, kitajskem in korejskem jeziku, spremljana pa je bila z letaki, ki so jih trosili ameriški piloti po severni Koreji. V teh letakih se je navajalo ime poljskega pilota Jarvskija, ki je v preteklem marcu pobegnil z enakim lovskim letalom na Dansko, odkoder je prišel v Monakovo in se radijskim potom obrača na poljsko letalstvo, ki naj se upre komunistični. Jarvski naj bi prišel v Ameriko, naj bi se uvrstil med ameriške pilote, seveda če bo dobil ameriško državljanstvo, ker le kot tak more služiti med ameriškim letalci.

Kakšen bo uspeh te nove propagande, bo pokazala bodočnost. Na vsak način je zanimivo, da so se oglašili nadaljnji propagandisti doma v Ameriki in to v vrstah ameriških hotelirjev, ki so obljubili tem komunističnim pilotom dezerterjem visoke nagrade v obliki brezplačnih počitnic v raznih ameriških letoviščih.

Komunisti v Franciji

PARIZ, 27. aprila—Francija voli 466,800 občinskih svetnikov. Francoskih občin je skupno 38,983. Pariz je znan po svoji revolucionarni zgodovini. Ne samo iz velike francoske revolucije, ki se je začela leta 1789, marveč tudi v naslednjem stoletju. "Pariška komuna" v času prusko-francoske vojne 1870-1871 je znana. Pariz se je tudi to pot obrnil precej na levo. V mestu samem je dobil komunizem nad četrtino vseh oddanih glasov, močnejši pa je bil v pariških predmestjih, kjer je postal večinska stranka. V teh predmestjih je komunizem zelo narastel. Na drugi strani je značilno, da so se stranke sredine, ki podpirajo sedanjo vlado Rene Mayerja, na splošno obdržale, da pa so desničarji De Gaullea močno nalezivali. Za Parizom se na levo orijentira veliko francosko pristanišče Marseille in južni Franciji.

MANJ KOT LANŠKO LETO

COLUMBUS, O., 28. aprila—Okraj Cuyahoga bo prejel za leto 1953 na vplačanih takсах za registrirane avtomobile \$2,594,505.60. Lanško leto je iz istega vira prejel \$3,980,310.12.

NEREŠENA PRAVDA—RADI NAGOTE

Ameriška magazina "Sonce in zdravje" in "Sonce" sta bila v New Yorku prepovedana, ker da prinašata slike o nagoti. Oblast, ki je širjenje teh magazinov prepovedala, je svoj ukrep utemeljevala s tem, da znajo take slike voditi mladino v kriminal. Z zadevo se je pečalo sodišče, ki pa je ostalo na sredi pota. Kako odločiti?

Branilec omenjenih magazinov se je skliceval na današnje ameriško žensko modo, razne plavalne kostume, na slike, ki so ravnotežni v nagoti, da naj človek čepi na skali. V čem je torej razlika, če naga ženska leži na plašisti preprogi?

Branilec je tudi navedel, da je bila gola naga svojočasno nekaj strašnega, da se ta beseda ni uporabljala niti pri pianu oziroma klavirju. Lasje, ostrizeni na kratko, so bili nekaj strašnega. Dekle, ki ni imelo rokavic, je bilo zavrženo. Mnogo deklic nosi "sveter" (prсно jopico) ne radi gor-kote. . . .

Sploh pa namen obleke ni vedno v tem, da se pokrije telo.

Porota s sodiščem se ni znala odločiti in se je razšla. V takih vprašanjih—ali se nam ne stavi vprašanje, da je vse nekam relativno?

NOV DOMINJON?

SINGAPORE, Malaja, 28. aprila—Domačini Malajskega polotoka, ki je angleška kolonija, se so spoznameli v naslednjih točkah: Sestaviti je program, kako končati državljansko vojno, kako končati notranje domače spore, a glavno, pripraviti načrt pogodbi, ki bo po vzgledu ostalih britanskih dominjonov dal tudi Malajskemu polotoku položaj dominjona, samostojne države, ki bo z Londonom le v rahli zvezi.

CE NIMAŠ KOPALNICE

BICKENDORF, Nemčija, 28. aprila—Tukajšnji občinski svet šteje osem članov. Nobeden od članov občinskega sveta doma ne razpolaga z banjo in kopalnico, oziroma s kopalnico sploh. Občinskemu svetu je prišlo na misel, da se znajo pomnožiti občinski dohodki na ta način, da se naložijo posebni davki na tiste, ki s kopalnicami in banjami razpolagajo. Sklenili so, da bodo ti "srečni" plačevali na leto dva dolarja posebnega davka.

OHIO PREDNJAČI V UBIJANJU

COLUMBUS, O., 28. aprila—Prejšnji teden je država Ohio morala zaznamovati 34 nesreč s smrtnim izidom. Število je izredno visoko, pripisovati pa ga je nestalnemu spomladanskemu vremenu. V prometnih nesrečah je bilo ubitih 31 oseb, tri osebe pa so utonile.

Poljska se oborožuje

VARŠAVA, 27. aprila—Poljska vlada je predložila parlamentu proračun za leto 1953. Za vojaške stroške gre \$2,634,925,600 ali 10.8% od celokupnega proračuna. V primeri z letom 1952 se bodo izdatki za oborožitvene namene zvišali kar za 60%. Leta 1952 so namreč znašali izdatki za narodno obrambo le \$1,650,000,000.

Delo ameriškega kongresa na polju zunanje in notranje politike

VSA VPRAŠANJA PA SO MED SEBOJ OZKO POVEZANA

WASHINGTON, 28. aprila—Ameriška pomoč skupni zapadno evropski obrambi; zadnji dogodki na Koreji; sprememba ameriškega carinskega zakona; sprememba ameriškega vselitvenega zakona, katerega avtor je senator McCarran. To so trenutno glavna vprašanja v ameriškem kongresu.

John Foster Dulles se je vrnil iz Evrope. Gre za skupno zapadno evropsko armado, ki pa še ni po svoji zakoniti strani pravomočno odobrena od nobene od držav, ki pridejo v poštev. Prva, ki naj bi to pogodbo odobrila, je bila mišljena Nemčija. Državni tajnik John Foster Dulles vztraja na tem, da se mora Nemčija pritegniti v te vrste. Nemčija bi dala pol milijona vojaštva, sprejela pa bi nase finančne obveznosti kako vzdrževati to armado. Kancelar Adenauer je Dullešu zagotavljal, da bo Nemčija v kratkem času zakonito in formalno vezana na zapadni svet. V prestolici Zapadne Nemčije v Bonnui ima Adenauer teževe s predsednikom republike, s zgornjo zbornico, ki bi jo z ameriškim imenom imenovali senat, in z močno opozicijo nemške socialno demokratske stranke.

Kancelar Adenauer je hotel naravnost izsiliti od zapadnih Nemcev to pogodbo. Iskal je pota, da obide senat, kakor tudi ustavno sodišče in tako s podpisom predsednika države profesorja Heussa pogodbo uzakoni, s tem pa tudi uveljavi. V zadnjem trenutku je Adenauer spremenil svojo taktiko in se je odločil, da čaka na sklep senata, ta prosti čas, presledek, pa bo uporabil za to, da nemške senatorje prepriča o tem, da je pametno in za Zapadno Nemčijo življensko važno, da se priključi zapadni Evropi.

Toda kaj naj pove ameriški državni tajnik John Foster Dulles ameriškemu kongresu, da bo ta glasoval za milijardne kredite kot ameriško pomoč tej skupni zapadno evropski armadi, katere pravno še nikjer ni, stroški za njo pa so že ogromni?! Eisenhower in McCarran

Ze med volilno borbo lanskega leta je bil novi svestveni zakon, ki nosi ime Walter-McCarran, predmet volilne propagande. Bivši predsednik Truman je očital taktičnemu kandidatu Eisenhowerju, da se druži s takimi ameriški politiki, ki so izglasovali novi vselitveni zakon, kateri ima v sebi kal diskriminacije. Daje privilegije nekaterim narodom in državam na škodo narodov in držav Azije in jugovzhodne Evrope.

Takrat se je kandidat general Eisenhower skliceval tako na Jude, kakor tudi na katolike, ki da so njegovi politični prijatelji, kasneje pa se je izjavil za to, da se vselitveni zakon McCarran spremeni. Bivši predsednik Truman je zakon vetiral, z drugimi besedami, nanj ni dal svojega podpisa. Toda kongres ga je sprejel s potrebno večino in tako je stopil v veljavo dne 22. decembra 1952.

Kaj je nagnilo Eisenhowerja, da je sedaj predlagal tudi od svoje strani spremembo tega zakona? McCarran, ki je započel zakon, trdi, da ideja ni Eisenhowerjeva, marveč, da je Eisenhower le zbral pritožbe, ki so prihajale na njega od strani raznih ameriških privatnikov in organizacij. McCarran ne vidi nobene potrebe, da se zakon spremeni.

Eisenhower v svojem predlogu na kongres pa trdi, da naj se zakon spremeni, ker iz pritožb, ki prihajajo na njega, je razvidno, da je krivičen in da ima vse znake diskriminacije. Eisenhower zahteva za svoj predlog nujnost, torej naj ameriški kongres nemudoma otvori razpravo o spremembi tega zakona in začne z zasliševanji raznih ameriških predstavnikov.

Ameriške carine

Tudi to vprašanje je na eni strani notranja zadeva Amerike, na drugi strani pa strogo v zvezi z mednarodnim položajem. Slovenski izraz carina se rabi za davek, ki se plača pri uvozu tujega blaga. Morda tudi pri izvozu. Davek je odvisev od gospodarske in finančne politike, kakor jo zasleduje država. Včasih je treba preprečiti uvoz, da se zaščiti domača nacionalna produkcija. Zato zaščitne carine. Tuje blago naj ne spodriva domačega. Včasih je treba pospešiti domači izvoz, ker je domača produkcija več kot zadostna, da krije domače potrebe. Če gre za to politiko in za ta slučaj, potem blago, ki se izvažajo iz Amerike, naj ne bo podvrženo še posebnemu davku.

Zapadno evropske države, kakor Velika Britanija in Francija trkata na Ameriko, da zniža uvozni davek na blago iz teh držav, da se bo iz teh držav lahko izvažalo v Ameriko in se bo dobil—ameriški dolar.

Carinsko vprašanje je zelo komplicirano. Nekateri zagovarjajo nizke carine, drugi zopet visoke. Ameriško kmetijstvo n. pr. se je v polpretekli dobi zavzelo za to, da naj bodo carine na kmetijske stroje, ki prihajajo iz inozemstva, nizke, vsekakor pa take, da bodo cene tih strojev nižje kot pa cene doma produciranih strojev. Redoma gre za različna mišljenja in interese industrije, na drugi strani pa kmetijstva.

Vprašanje je nadalje, da če se zniža carine, ali naj bo te ugodnosti deležna samo ena država, ali naj pa obvelja tako imenovana klavzula največjih ugodnosti, to se pravi, da ena kakor druga država je teh ugodnosti deležna avtomatično.

Predsednik Eisenhower je bil mnenja, da naj se sedanje carine na splošno podaljšajo za eno leto. S tem predlogom je propadel, ker kongres že razpravlja o morebitnih spremembah.

Petrolejska industrija je n. pr. predlagala, da se dovoli le 10% uvoza tujega petroleja, ti odstotki pa naj se izračunajo po domačem povpraševanju po petroleju. Znižanje carin na uvoz tujega blaga znači katastrofo za ameriško gospodarstvo—vpeljejo

drugi. Debate o tem vprašanju bodo vsekakor dolge.

Politika na Koreji

Washington pazljivo zasleduje taktiko komunistov, ki ne prihajajo na dan z odprtimi kartami, zlasti kar se tiče položaja vojnih ujetnikov. Na polom teh pogajanj se za enkrat ne računa.

Na obisk v domovino

Na parniku Queen Elizabeth sta zadnji teden odpotovala Mr. Joseph in Mrs. Anna Košir iz Waukegana, Ill.

Na parniku Liberte so včeraj odpotovali iz New Yorka: Mr. Albert in Mrs. Julia Muren iz Barberrona, Mrs. Katherine Anžiček in Mr. Anton Nagode iz Girarda, Ohio, Mrs. Jennie Krumberger iz Racine, Wis., Miss Marie Kuckman, Mrs. Julia Slogar, Mrs. Jennie Medved, Mrs. Theresa Anžur in Mr. Paul Stucin iz Clevelanda ter Mr. Joseph Sedmak iz Conneaut, Ohio. Potniki in potnice na parniku Liberte so prva skupina izletnikov Slovenske ženske zveze, katerim se je v New Yorku pridružio lepo število rojakin iz drugih krajev.

Na parniku Queen Mary pa danes odhajajo: Mr. John in Julia Ajnik ter Mrs. Mary Simonz iz Los Angeles, Cal., Mr. Vincent Pugelj iz Milwaukee, Wis., Mrs. Frances Zupic, Mrs. Jennie Skrabar, Mrs. Frances Gabrovšek in Mr. John Podlipiec iz Barberrona, Ohio. Clevelandski potniki pa so naslednji: Mr. Anthony Perušek, Mr. Joseph Rozanec, Mr. Louis Levstik, Mr. John Močnik, Mr. Stanko Baraga, Mr. Ivan Babnik, Mr. Witt Omahen, Mr. John Podobnikar, Mr. Louis Pangerc, Mr. Anton in Mrs. Gertrude Bokal, Mrs. Alberta Dolinar, Mrs. Josephine A. Ludwick s sinoma John in Eugene Ludwick.

Skupino potnikov za Queen Mary je snoči spremljal do New Yorka in na parnik Mr. August Kollander, kateri je tem potnikom preskrbel vse, kar je za potovanje potrebno. Srečno potovanje, lepo zabavo in zdrav povratek vsem!

Zabaven film o življenju na Češkem

V Norwood gledališču na E. 62 St. in St. Clair Ave. se nocoj kaže zanimiv in zabaven film o življenju na Češkem, kjer, ko gre fant snubit dekle, ji prinese mesto običajnega cvetja, steklenico konzerv, ribe ali kak pribojšek za pod zobe. Ker prevladuje pomanjkanje, predstavlja film romantično življenje na Češkem na povsem drugačen način kot pa je v normalnih okoliščinah.

Ženski odsek farme

Članice Ženskega odseka farme SNPJ se vabi na sejo v četrtek zvečer ob 7.30 uri v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Seja je zelo važna radi priprav za otvoritev pikniške sezone na farmi, in prosi se članice, da pridejo v polnem številu.

Iz bolnišnice

Mr. Rudy Cergol se je vrnil iz bolnišnice na svoj dom na 5103 E. 117 St., Garfield Heights, kjer se nahaja še vedno pod zdravniško oskrbo. Najlepše se zahvaljuje vsem za obiske, cvetlice, voščilne kartice in darila, ki jih je prejel. Prijatelji ga se-daj lahko obiščejo na domu.

“...Potem je zmagalo življenje”

PO PRIPOVEDOVANJU REDOVNICE T. Š.
NAPISALA BRANKA JURCA

(Nadaljevanje)

Nikoli več ne bom vonjala cvečnega drevja po sadovnjakih, nikoli več se ne bom zazirala za našimi kamor vleče srce vsakega človeka. Nikoli več!

Beseda se mi je zataknila. Zbegala sem se.

“Tončka, ozri se! Mati stoji še na pragu...” je rekla sestra.

Zdaj sem se spet zavedala. Morala sem izpolniti zaobljubo. Dom pa, mati in oče, vse me je vezalo nase s srčnimi vezmi. Vse me je hotelo zadržati v svetu, ki sem ga že zavrgla.

Ne da bi se ozrla na mater, sem stopila hitreje. Na drugi strani klanca sem se poslovala tudi od bratov in sester.

V SAMOSTAN

Izstopila sem na ljubljanskem kolodvoru. Pričakovala me je samostanska kočija. Na klopi sedel star kočijaž. V rokah je držal vajeti in na pol dremal. Od zadaj sta sedeli dve sestri pripravnici in dve nuni. Sedla sem mednje. Kočijaž se je zdrnil vajeti in voz je zdrdrkal preko tlakovanega trga. Odpeljali smo se v zavetišče sv. Jožefa.

Zavetišče sv. Jožefa je bila hiralnica. V sobah so ležali ali sedeli nešteti siromašni, betežni starčki in hudi bolniki, ki jih je bolezen priklenila na postelje. O strežbi bolnikov in starčkov so nas poučevale starejše nune. Učile so nas lepo, same pa dostikrat niso lepo ravnale s hiralci.

Marsikatera se je nad njimi zdiral.

V vseh sobah hiralnice je vladalo pobožno vdrušje. Ni je bilo sobe, kjer bi ne bili razpostavljeni Marijin ali Jezusov kip, razpelo s križanem, slike z Janezom Krstnikom, s svetim Rokom in z drugimi, meni do takrat še nepoznanimi svetniki in svetnicami. V vsaki sobi je visel tudi dolg molek z debelimi jagodami. Le redki so bili med hiralci taki, ki niso imeli v žepih malih ročnih rožnih vencev. Molitev se ni manjkalo. Naprej in naprej se je slišalo žebranje nun in bolnikov. Kadar pa sester ni bilo v sobah, so se bolniki in starčki pritoževali nad slabo oskrbo in nad življenjem, ki v teh zidovih ni vredno niti piškavega oreha.

Na dvorišču je stala lepa vila, ki je bila hiralnica za premožne ljudi. Razlika med našim zavetiščem in to vilo je bila velika. V vili so bile majhne sobe z eno ali dvema posteljama. Vsakemu bolniku je stregla posebna sestra. Pobožnjakega vdrušja je bilo v tej vili mnogo manj kakor v zavetišču.

V zavetišču smo imele še svoje obleke, morale pa smo se že podrežati samostanskemu redu. Vstajale smo ob petih. Vsak dan smo bile pri maši in pri obhajilu. Kolikor nam je preostajalo časa, smo prebirale življenjepise svetnikov, včasih naglas, včasih potih. Niti minute nismo imele

več časa za lastne misli, želje, hrepenenja in strasti. Morale smo zatreti sebe, a prav to je bilo najhujše.

Med štirimi stenami me je ob večnih molitvah in branju življenjepisov svetnikov začel zapredati dolgčas. Zatem me je začelo prevzemati domotožje. Neznosno domotožje. Domotožje po materi, po očetu, po bratih in sestrah, po njivah in travnikih... Sredi molitve sem morala pomisliti na to, če je krava dobro povrgla, če so doma že klali. Gledala sem skozi šipe. Videla sem redke snežinke, ki so neslišno padale na zamrzla tla. Pomislila sem na to, kako bi bilo lepo, ko bi vsaj malo časa lahko posedela na domači peči...

Sestre so nas spraševale o vsem, kar smo brale. Jaz pa sem se ob njihovih vprašanjih zbuvala, kakor da bi se vračala iz drugega sveta. Zmedla sem se in zardela, odgovoriti nisem znala. Sestra me je vsakokrat, ko se je to zgodilo, oštela. Rekla je, da se sama prav nič ne trudim, da bi si pridobila božjo milost, ki me išče, a jo sama zavračam. Po takih sestrih besedah sem si še bolj prizadevala, da bi res zbrano molila, a je bilo zaman.

Komaj sem čakala, da bi minila postulatka doba. Vedela sem, da bom odšla v Radeče. Prepričana sem bila, da tam ne tako pusto, kakor je bilo v zavetišču.

Odpotovala sem s petimi drugimi postulatkami. Zložili so nam vso prtljago v vreče, ki so jih na vrhu zadržili z vrvice.

NAŠA OBLEKA

Bila je zgodnja pomlad. Sneg je čez noč skopnel. Čutili smo pomladne sapa, ki so pihale preko hribov in gozdov. Iz razmnoženih pobočij so nas pozdravljale rumene trobetnice in velike glavice telohov.

Narava se je prebujala — me pa smo se odpravljale za težka samostanska vrata.

V vlakcu smo odvrle ogledala, ki smo jih v svojih torbicah še hranile, in pisma, od katerih se do takrat še nismo mogle posloviti.

Vsaka izmed pripravnic je dobila v radeškem samostanu nuno, ki nam je bila za angela varuha. Slekde smo svoje obleke in oblekle pripravniške. Oblačiti so nas učili “angeli varuhi.” Dali so nam po dve obleki, pražnjo in vsakdanjo.

Telo in obleka sta bila sestram vir človeškega napuha in nečimrnosti, vir posebnega ženskega napuha pa so bile prsi. Prsi se torej pod samostansko obleko niso smele videti. Dobile smo posebne steznike, ki so nam jih naše nadzorne sestre zavezovale in zadrževale z vso silo.

Gumbi in zaponke na oblekah so stregli človekovemu lahkotnemu življenju, zato ni smelo biti na naših redovniških oblekah niti enega gumba in niti ene zaponke. Obleke smo spenjale z bucikami ali pa zavezovale. Bucike za zapestji in ob vratu so nas večkrat ranile do krvi. Na glavi smo nosile čepice, okrog pasu smo imele zadržnjen rožni venec z debelimi jagodami in s križem na koncu.

Postelje so bile spokorniške. V vrečah so bile natlačene pleve tako na trdo, da sem mogla spati samo vznav. Sestre so ponoči pregledovale naše spalnice. Gorje, če so nas zalotile v klepetu. Samota je bila prvi pogoj za spreobrnjenje, ki naj bi ga doživela pred preobleko.

Začelo se je trdo samostansko življenje.

DNEVNI RED NAŠEGA ŽIVLJENJA

Dnevni red našega življenja je bil takšen, da bi čimprej pozabile na dom, na mater, na očeta, na brate in sestre, na domače življenje, na delo po travnikih in njivah, na vse, prav na vse, kar nas je vezalo na življenje zunaj samostanskih zidov. Hoteli

so, da bi začele živeti drugače, tako kakor naj bi živele nune: skromno v mislih, željah in potrebah, morali odreči se vsem posvetnim dobrotam.

Želela sem si, da bi čimprej stregla bolnikom — nikoli pa si ne bi mogla niti misliti, da bo za ta poklic potrebna tako trda samostanska šola.

Vstajale smo vsako jutro ob štirih. Samo toliko, da smo se oblekle, in že smo morale v samostansko kapelo.

Oltar z brezmadežno je bil vsak dan poln najlepših rož s samostanskega vrta. Sveče na oltarju so gorele z mirnimi, širokimi, kratkimi plameni druga poleg druge. Po kapeli je bil razlit svet mir, ki ga je zmoglo tu in tam prelepo petje sester. Morale bi moliti — zbrano moliti pa še nismo znale. Zato je bilo naše pripravniško življenje izpolnjevanje do zadnje možnosti z molitvami, z verskim razmišljanjem in s kesanjem naših grehov.

Od prvega dne so nas nune navajale na premagovanje, na odrekanje, na kesanje, na poslušnost, na skromnost, skratka na spokorniško življenje. Se le potem naj bi bile sposobne postati Kristusove neveste.

Že prvi dan so nam dale knjige o življenju svetnikov. Te knjige so bile edino berilo, ki smo ga dobivale v roke leta in leta. Sprva sem se knjige razveselila. Zgodbe iz življenja posameznih svetnikov so bile mikavne. Vse po vrsti so govorile o vzvišenih namenih, ki so jim svetniki darovali svoja življenja. Tudi v meni se je budila želja po teh in takih junaštvih. Res je, večkrat sem se potopila v branje, še večkrat pa sem prebirala samo z ustnicami. Misli so mi kar same od sebe zbegnile iz samostanske kapele, proč od svetnikov in svetnic, proč od

OGLASAJTE V ENAKOPRAVNOSTI

sister in pripravnic — domov. Sestre, naši angeli varuhi, so vedele za naše slabosti. Zato so nas spraševale o zgodbah, ki smo jih prebirale. Če katera ni vedela odgovoriti na vprašanje, je bila izročena javnemu zasramovanju.

Nekoč, bilo je le nekaj dni, preden so me preoblekli, me je stara, mrka in stroga ravnateljica vprašala za življenje nekoga svetnika (katerega, se ne spominjam več). Ko sem, namesto da bi ji odgovorila, nekaj nedoločene mencale, me je pogledala z globokim zaničevanjem.

“Sestrica, če je z vami tako, kakor sem si že večkrat mislila, vas ne bomo preoblekli...” Zadel me je v živo. Bolj od vsega drugega sem si želela, da bi me preoblekli in da bi odšla v bolnišnico.

Sveda pa so me kljub ravnateljicinih grožnjam in zasramovanju preoblekli kakor vse druge.

NAŠ ZENIN

Med duhovnimi vajami, na duhovnih konferencah, vsak dan in vsako minuto so nam zbužali duhovni in sestre sladostrastno željo po neskončno lepem, milem in dobrotnem ženinju Jezusu Kristusu.

Zaobljuba in preobleka — sen dolgih samostanskih dni in noči — sta bili na kraju kronani s tem, da smo se poročile z Jezusom. Ta Jezus je imel po vsem širnem svetu nešteto in nešteto nevest. Naše predstojnice so vedele za našo željo, da bi se čimbolj prikupile ženinju, zato so nam ob vsaki priliki govo-

rele, da bo Jezus ljubil najboljše, ki bo v mislih, željah in hrepenenjih čista kot lili, ki bo do zadnjega vlakna vdana bogu, ki dobro plačuje in hudo kaznuje, ki bo poslušna do sestre angela varuha, do ravnateljice, do vizitatorice... Te njihove napotke smo kaj lahko razumeli in začele smo tekmovali.

(Dalje prihodnjik)

ROKA POSTAVE

Policiisti imajo nalogo, da strogo nadzirajo promet in pomagajo zmanjšati število prometnih nesreč. To pomeni, da bo več avtomobilov kakor pešcev aretiranih radi raznih prekrškov. Prekrščitve cestno samo na križiščih in kjer je prometna luč — ravnajte se po njej.

Dva pogrebna zavoda

Za zanesljivo izkušeno simpatično pogrebniško postrežbo po CENAH, KI JIH VI DOLOČITE pokličite

AGRDINA & SONS FUNERAL DIRECTORS 1003 East 62nd St. Cleveland 1-5041 - Kansas 1-5899

JOS. ŽELE IN SINOVI
POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVE. ENdicott 1-0583
Avtomobil in bolniški voz vedno in ob vsaki uri na razpolago.
Mi smo vedno pripravljeni za najboljšo postrežbo.
COLLINWOODSKI URAD:
452 EAST 152nd STREET Tel.: IVanhee 1-3118

NAZNANILO IN ZAHVALA

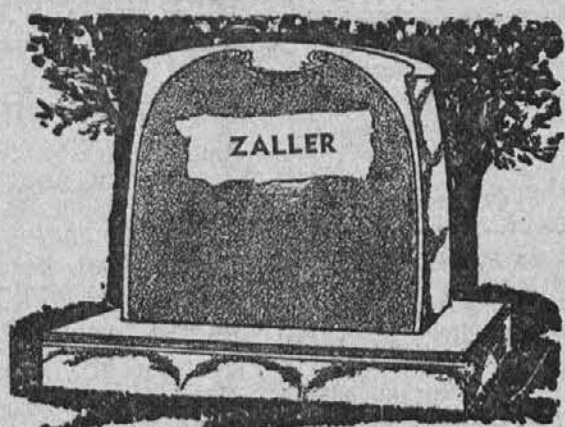
Globoko užaloščeni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je po kratki bolezni umrla naša ljuba mati in stara mati

1889

FRANCES ZALLER

1953

Previdena s sv. zakramenti je zatisnila svoje dobre oči dne 19. marca 1953 leta. Pokojnica je bila rojena leta 1889 v vasi Selo Belo, fara Brod na Kolpi, odkoder je prišla v Ameriko 1910 leta.

Bila je članica društev: sv. Helene št. 193 KSKJ, Združenih Slovenk št. 23 SDZ, podr. št. 10 SZZ in Oltarnega društva pri fari Marije Vnebovzete, ter Sloboda št. 235 HBZ.

Pogreb se je vršil 23. marca 1953 iz pogrebnega zavoda A. Grdina in sinovi v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave., kjer je za mir in pokoj duše pokojnice bila darovana sv. maša zadušnica. Po opravljenih cerkvenih in verskih obredih je njeno truplo bilo prepeljano na pokopališče Kalvarija in tam položeno v družinski grobnici k večnemu počitku.

V dolžnost si štejemo, da se s tem iskreno zahvalimo Father Matiji Jager za molitve ob krsti pokojnice in za spremstvo na pokopališče. Father Ruper naj sprejme našo zahvalo za darovano sv. mašo zadušnico, za podelitev sv. zakramentov in za obiske med njeno boleznijo. Father Cimpermanu se toplo zahvalimo za obiske naše drage pokojnice

Ljuba mati in stara mati, počivaj v miru v blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo gruda te naše lepe domovine! Kar nenadoma si odšla od nas, ki smo Te vsi ljubili in nas pustila užaloščene in solznih oči. In sedaj je hiša prazna brez Tebe, vsi mi Te pogrešamo. Pogrešajo pa Te in žalujejo za Teboj mnogi in mnogi, ki si jim tako dobrega storila. Bog naj Te obilno poplača za vso Tvojo ljubezen, ki smo je bili deležni in za vse skrbi in težave, ki si jih imela obilo na tem svetu. Mi vsi pa se Te bomo spominjali z ljubeznijo in hvaležnostjo v naših molitvah in spominih, dokler nas vse ne združi dobri Bob v rajskih vrtovih.

Dolino solz si zapustila,
preljuba naša mati mila,
in duša Troja z vzdihom “Ave”
v neba odplula je višave.

Pred božjim tronom zdaj klečiš,
si truda rešena, trpljenja,
uživaš sveti Paradiž,
vso radost večnega življenja.

Zalujoči ostali:

HERBERT, RAYMOND, LEONARD, sinovi
EILEEN, hči
LUCY, snaha
JOHNNY, GREGORY, vnuka
OSTALO SORODSTVO

Cleveland, Ohio 29. aprila 1953.